

GORÉ SRCA

V J E R S K I T J E D N I K

GOD. III.

ZAGREB, 18. Siječnja 1948.

*LJUBAV NEKA
BUDE NE HINJENA*
Iz Peštanice
na II. rednjelju
po Bogosloviju

BROJ 3

LJUBAV PREMA BOGU

«Mama, tko je Bog, kakav je Bog, što može Bog, je li On sve vidi, je li On sve znaće, je li On dobar, gdje je Bog?» itd. itd. Stotinu i hiljadu pitanja postavlja nevin dijete svog majci o Bogu. Ono o Bogu najrađije govori. Ono Njega najviše voli. Ono se Njemu redno moli. Takova su.

Takav je bio i jedan između najvećih katoličkih bogoslova i učenjaka sv. Toma Akvinski. I on je u najranijoj mlađosti svojim roditeljima postavljao pitanje: »Kakav je Bog?» Ali se je i cijeli svoj život bez prestanda bavio tim pitanjem. Dizao se u svom istraživanju i mudrovanju sve više i više. Poput orla letio je prema suncu i u sunčanoj svjetlosti, veko ispod nebeskih oblačica, u tišini je o tome razmišljao. Konačno je ipak samo slutio, kako je silan i srećan Bog. Kako smo tomu Bogu dužni samo ljubav za Njegova dobročinstva. Ljubiti Boga odano kao ga nevin dijete ljubi, vrhunac je mudrosti i početak uživanja one stice već na zemlji, koja nas čeka u kruku Božjem poslije blažene smrti. Tu su mudrosti pravo razumjeli sveči čeži.

Jedan sv. Franjo Saleški je uzdusao, kad je o tom razmišljao: »Jasno mi! Mi nemamo toliko ljubavi, koliko nam je potrebito, da ljubimo Boga toliko, koliko smo dužni. A usto smo još tako nevoljni, da rasipno trošimo ljubav u ništvene stvari, kao da je imamo u izobilju. On nije mogao trpjeti u svom srcu nikakove ljubavi, koja bi Boga isključivala. Zato jednoga dana reče: »Kad bih spoznao u svojoj duši samo jedno čuvalstvo, koje ne bi bilo za Boga ili prema Bogu, odmah bih ga prekinuo, jer bih htio raditi umrjeti, nego li ne biti sav Božiji.«

Sv. Filip Nerij sa čuđenjem piše: »Kako je ipak moguće, da onaj, koji vjeruje u Boga, može drugo ljubiti, a ne Bogu. On se na neki način samomu Bogu tužio: »Gospodine, budući da si toliko ljubazan i budući da si mi zapovjedio, da Te ljubim, zašto si mi dao samo jedno srce, pa i ovo tako maleno?«

Vrlo su na praktične rječi sv. Ivana Zlatoustog: »Kad je tko dospije do savršene ljubavi Božje, tada on postaje kao samac na čitavoj zemlji. Ne brine se više za svoju slavu, prezire napast i muke, nije mu slatko niti mu ugada išta više. I ne našavši potporu ni utjehu, ni počinke u likovni stvari, ne prestanate hoda tražeći svoga ljubimca Boga, a da se nikad ne utradi na pr...kad radi ili jede ili bdi ili spava, u svakomu je poslu

i govoru sva njegova misao i čežnja samo to, da nade svoga ljubimca, jer mu je ondje i sreća, gdje mu je i blago.«

Zato je sv. Ignacije Lojola tako napredovao u ljubavi Božjoj, da je izgubio čuverte za sve, što nije Bog.

i ništa druga nije želio, nego ugoditi Njemu i činiti sve, što se Njemu milii.

Ovi nam primjeri pokazuju put, kojim treba da mi upravimo svoje težnje, da udvočljivo barem donekle u onoj ljubavi, koju Bog zavreduje.

Uzor kršćanskim obiteljima

Dobro je da češće imaju kršćanske obitelji pred očima sv. Obitelj, u kojoj je odrasao sam Sin Božji. Djetinjstvo i prvu mlađost proveo je Isus u obitelji, u siromašnom domu, blagoslavljenom ljubavlju, koja je živila medu njima. Sveti Josip, Isusov hrabatelj, prehranjuje Isusa i Njegovu presvetu Majku radom svojih ruku. Dijete Isus raste pod ovim krovom, gdje molitva i djela čovječjeg napora hvale Stvoritelja. Majka Marija bude nad božanskim Djetetom i zaštite ga svojim srcem: sve troje sretni su u svome siromaštu, koje je u istinu najveće bogatstvo. Mir Rožić u njihovoje danu, iako su podnijeli nevolje i svijet im nijet do kraja u času Isusova rođenja. Mir Božji prati svetu Obitelj, iako su nejakoga Isusa spašavali pred smrću, koju mu je prijetila od Heroda, iako ljudi još ne poznaju Božeg sina. A sam Isus crplj ljubav u svome djetinjstvu, crplj je na čistome izvoru dvaju srdaca, koja su posvećene Bogu i koja svojim životom proze Božje slavu.

Sveta obitelj! Vječni uzor svim obiteljima svih ljudskih pokoljenja! Vječni ideal tice sreće u povjerenju u Božje u radu, u pravdu, u čistoci! Vječni primjer molitve i rada donosi smirenje i radost svakome krovu, svakoj duši. Vjeru i ljubav blagoslovljaju čovječe srce i darivaju ga najboljim zadovoljstvom. Nazretski dom neka bude pred našim očima!

podnose oskudicu i pregaranje, a posebice se opiru da prihvate na sebe pregaranje zbog drugih, makar i svojih najbližih! Koliko puta ljudi teže za imetkom i udobnošću, a zaboravljaju, da je jedno i najveće obilje, ako nije blagoslavljen mirom i radošću onog nazaretinskog doma, gdje je Isus živio. Koliko deje raste i u bogatstvu, ali bez topline ljubavi!

Isus, Marija i Josip! Troje siromašnih u svijetu, ali njihovo je blago u srcu, njihova je radost nepomerenim grijehom, njihov je život bez ispravnih težnja, bez žalosnih sjeća! Svetu obitelj zaslužuje svoj svakodnevni kruh i poznaje umor poslije rada, poznaje nebrojene žrtve, koje prinose svakoga dana na zemlji. Cuvati Spasitelj svijeta žive uboga, ali zadovoljno, jer vjeruju u Božji promisao, jer primeže ljubav i darivaju ljubav. Oni, neprepoznati od ljudi, ne bore se za veličinu na zemlji, a odvajaju se od svih ljudi veličinom i ljepotom duši. Oni, radnici u svijetu i okruženi strtinjom, najmoćniji su i najbogatiji, jer imaju mir u srcu, jer djeli svoj mir svim ljudima.

Taj veliki uzor svete Obitelji nedostajan je kršćanima! Na njihov prijedol molitve i rada donosi smirenje i radost svakome krovu, svakoj duši. Vjeru i ljubav blagoslovljaju čovječe srce i darivaju ga najboljim zadovoljstvom. Nazretski dom neka bude pred našim očima!

Naistarija crkva u Parizu

Mnogi stranci, kad nude u Pariz, kad zaželi znati, koja je naistarija crkva u glavnom gradu Francuske, začuđuju se, što će dobiti više odgovora. Jedan će mu reći, da je to poznata crkva Sen Zermen de Pre (Saint-Germain-des-Prés), drugi Sen Ziřen ili Sen Povr (Saint-Julien le Pauvre) ili Sen Marte de Samp (Saint-Martin des Champs). Istina je, da su te stare crkvene građevine i da je njihova povijest dobrim dijelom i povijest francuskog glavnog grada i vjerskoga života u njemu.

Međutim najeda od njih starijom ne prelazi malu crkvu Svetoga Petra na Monmartru, koja kao da se nalazi u sjeni i pod okriljem đuveće bazilike Presvetog Srca Isusova, koja je u njezinoj blizini.

Na toj maloj crkvi se još nalaze, i u njezinoj unutrašnjosti i na vanjskim dijelovima, tragovi daleke prošlosti. Tako naizlascemo na zidovima mramorni stupice, koji potječu od neke poganske građevine. To su naistariji rimski tragovi sačuvani u jednoj crkvi u Parizu. Sami pak crkveni stu-

povi nose utjecaj bizantske umjetnosti.

Osobita je znamenitost te crkve, što se u njoj nalazi naistariji gotski svod u Parizu, a potječe iz 1147. godine. Taj svod, koji je još primištan i bez elegancije, koji pokazuju kasnije gotiske građevine, zapravo je pun pojasa gotoske stilu u Parizu. Ovu je crkvu posvetio iste godine sam Papa Eugen IV., u njoj obavio svečanu službu Božju u prisutnosti sv. Žiga Bernarda.

Kasnije je u toj crkvi obavio svoje pobožnosti i molio se Sveti Ignacije Lojolski, utemeljitelj Družbe Isusove. Zna se, «da je pred samom osnivanjem isusovačkoga reda, god. 1534. Sveti Ignacije boravio na Monmartru i da je molio za pomoć Božiju u velikom djelu, da koje se odlučio, u toj crkvi.«

Tokom kasnijih stoljeća crkvice je doživjela i preživjela mnoge događaje, koji su se zabilježili u Parizu. Jedno je vrijeme bila skoro potpuno zaboravljena i napuštena, a god. 1814. kad su saveznički vojnici zauzeli Pariz, u njoj se pekao kruh. Nešto kasnije je Sap (Chappe) u

NAŠ LITURGIJSKI ŽIVOT

Koncem godine 1947. poslao je naš sv. Otac Papa Piju XII. svemu katoličkom svijetu okruglo pismo. U tom naš pismu potiče, da živimo s liturgijom naše sv. vjere, a hoćemo, da što dublje i što bolje iskoristimo one milosti, što nam je Isus Krist na Krstu zasludio. Te nam milosti teknu i u nas se prelijevaju baš po liturgiji t i po bogoslovnim činima, u prvom redu po sv. Misi, a onda po sv. Sakramentima i blagoslovima. To su naime tri vrela, iz kojih izviru i naš napajaju vode sv. milosti, potrebiti i korisni za naše vječno spasenje i blagoslovni život na tom svijetu. To su ujedno i tri načina, na koje se vrže bogoslužni čini, koje je sam Isus Krist utemeljio.

Prije svega On je na Posljednjoj večeri naredio nekrnu žrtvu sv. Mise, koja je vječno nekrnu ponavljanje žrtve Isusove na kruhu, kojom smo mi kupljeni i spaseni. On je ujedno i zapovijedio svojim apostolima i njihovim naslednicima svećenicima, da ne prestanju ponavljaju onako, kako su vidjeli, da je On činio na Posljednjoj večeri.

Osim sv. Mise On je naredio i sedam sv. Sakramenta, kojima također postaju vjernici dionici zasluge. Njegove smrti na krizu.

Usto je ovlastio apostole i njihovih naslijednika, da nareduju sve, što je potrebno i za slavu Božiju i za spas vjernika. Tu im je vlast dao rječima: »Kao što «Otec meni poslao, tako Seljem i ja vas». Apostoli i njihovi naslijednici služili su se tom vlašći i ustavonili su raznите obrede, kako treba čitati sv. Misu, dijeliti sv. Sakramente i imati blagoslove i u različitim prilikama osobama i predmetima, kojima se vjernici služe za svoje spasenje, n. pr. blagoslovne Krunice, soli, krsne vode i t. d. Apostoli i njihovi naslijednici su isto tako naredili, da se svetkuju dani Gospodnjih, nedjelja i razni blagdan i t. d.

Svi ovi liturgički čini dozivljaju nam u pamet: što treba vjerovati, kako treba Bogu štotavati, od Njega milosti primati i sebe posvetiti.

Zato vidimo, da nas s pravom sv. Otac potiče na to, da sv. liturgijske čine poznamo, njima s razumijevanjem prisustujemo i njima se služimo i tako se primjenjuju milosti koje po njima nama teknu.

Stoga ćemo se i mi rado odazvati pozivu sv. Oca, pa ćemo u našem liturgijskom kutiju donositi i tumačiti sv. obrede naše sv. vjere, da ih tako što bolje razumijemo i njima se služimo.

nju smještoj prvi diapozitiv svoga optičkoga telegrafa, koji je tada zamjenjavao naš današnji telegrafski uredaj, preko njega je mogao iz Strasbourga, koji je 480 km daleko od Pariza, primiti vijest za 6 minuta.

U XX. stoljeću crkvice je već u tako slabom stanju, da su se morale žuriti poduzeti mire, da bude sačuvana.

Konačno su crkveni krugovi u zajednici s poznatim umjetnicima i arheologima odlučili, da se taj stari spomenik francuske kulture mora sačuvati. Tako je bio pribavljen plan, na kojem je crkva pred 40 godina obnovljena i uređena.

OBRAĆENJA

ELIZABETA BAKER

Mnogi su obraćenici opisali svoje obraćenje. Sada imamo na raznum je zicima mnoge knjige o samom pitanju obraćenja, koje su napisali stručnjaci. Najpoznatija knjiga iz pitanja obraćenja svakako je knjiga sv. Augustina: »Isopovijesti«, koje su prevedene nekoliko puta i na hrvatski. I slavni kardinal Newman je u vrlo zanimljivo i finim stilom svoje obraćenje. Krajem devetnaestog stoljeća izjavio je mnogobrojno riznjanja samih obraćenika, od kojih su osobito zanimljiva priznanja francuskog pisnika Paula Clauuda, Rettéa, Huyssensa (roman »Na putu«) i drugih. Kluge je napisao vrlo zanimljivu knjigu o cijeloj ovoj problematiki. U njoj je ciljno pitanje obuhvatilo širokogradno, kao bogoslov i moralist pod naslovom: *Dubine i duše*. U prvom desetljeću ovog stoljeća Elizabeta Baker napisala je krasnu knjigu: »Doživljaji moderne hodočasnice«. U knjizi je opisala svoj mukotrični put prema Bogu.

Elizabeta Baker rodila se 1850. Velik dio svoga života provodjala je u Australiji. Još u ranoj mladosti Elizabeta je imala osobiti dar milosti, da svoje djevojstvo uđe prema zakonima vječnog Stvoritelja. Zato ona veli: »Za mene je i nevidljivo bila gola i stvarna čljenjica.«

Duša iznad svega — to je bila lopinka njezine mladosti. Najdragocjenije spoznajce, koje je dobila tokom studija iz dječja Kanta, Darwina, i drugih filozofa ili znanstvenih pisaca, postušile su joj, da odtkrje Božiju prisutnost u djelima (jepote i skladu) na zemlji. Ona je to otkriće potudno tražila, to joj je bilo jedini cilj i smisao proučavanja po vještici i filozofiji. Počela je proučavati i pitanje savjeti, a poslije toga nastupila — druga pitanja, koja su u uskoj vezi sa savjetištu. Uvijek je, da je Bog ne samo Stvoritelj, nego i moralni zakonodavač, koji određuje našu sreću, ali ne na zemlji, nego u vječnosti. Da bi čovjek došao do te spoznaje i izvori milosti, koja sve osvjetljuje, njemu je jedino moguće u Crkvu. Malo ponalo Elizabeta je uklanjala sve zaprake i mišlost, jer je iznenadila djevelova, gotovo poklonila joj dar čvrste i ne-pokolebitve vjere, koja je bila jasna i bijelodana. Elizabeta Baker prošla je isti put obraćenja, kao i tisuće drugih obraćenika.

Kad je oputovala iz Australije u London, onda je u tom gradu upoznala neke katoličke redovnice i često s njima prisustovala raznim obredima, u njihovog bogomiljka. Jednog je dana prisustovala Biagoslavu i, kako sama piše: »osjetila sam iznenadnu radost, jer me je neko nepoznata srama premjela iz otvorenog svijeta, a onda sam osjetila prisutnost Nevidljivog. Tu radost ne shvaćaju dijeca ovoga svijeta: — Nekoliko dana kasnije boravila je u Parizu i na dan svete Kataline slušala propovijed dominikanca, o Vigoreuxu. On je iznosio misao, da Bog od duša ne traži ništa drugo, nego, da one, kad osjeti poziv Boga i vide svjetlo u svojoj duši, moraju odmah krenuti za tim svjetljem, one ga moraju priznati. To je njihov put... Posjede nekog vremena Baker odlazi u samostan kod istog onog propovjedniku i zamoli ga, da je primi u Katoličku Crkvu. Ovo se je dogodilo koncem studenoga 1876. Obred je obavljen u kapeli karmelitanki u ulici Messine, a prvi Pričest primila je u crkvi dominikanaca u ulici Saint Honoré.

Za budući njen život zračnjani su ovi redci, koje je ona napisala u svojoj knjizi: »Od tega dana, dana moja krštenja, za mene nije bilo nikakve sumnje, da čovjek, koji vjeruje, ne mora zatvarati oči ni pred čim, ni pred kakvim pitanjem. Katolic se ne boji znanosti i kritike, budući da s jednom i drugom može osvrnuti svoju vjeru.«

Iz katoličkog svijeta

Katolička požrtvovnost

Sredinom g. 1947. održala su papinska misijska udruženja (Djelo za štene vjere, Djelo sv. Petra i Misijsko udruženje svećenstva) nakon osmogodišnje stanke opet sastanak svojih predsjedništva. Zamislijen je izvještaj tajnika Msgra Nigrija, da su zemlje, koje su u svjetskom ratu bila strahovito opustošene, povisile svoje misijske doprinose od g. 1936. gotovo trostruko. Među ove zemlje spadaju Belgija, Francuska i Holan-

đija, Engleska, Italija, pa i sama Njemačka. Najvećma se treba diktiru požrtvovnosti Belgijanaca, koji su svoj dobrobit od god. 1939. od 5 i četvrti milijuna franačaka povisili u god. 1946. na 18 milijuna francaka. Mala Slovačka je svoju požrtvovnost upravo podesetero, stručila. Dok je god. 1939. poslala za mistije 915.373 Kč, god. 1946 poslala je 10.624.517 Kč.

Djelo sv. Petra apostola

Ovo misijsko društvo uzdržavalo je od 1939. do 1946. 75 misijskih sjemeništa. Danas uzdržava ovo društvo 62 velika misijska sjemeništa sa 2792 bogoslovu urođenika i 7288 gimnazijalaca u malim sjemeništima. U vrijeme svjetskog rata otezan je bio rad ovoga društva zabranom, izvozu novca. U ovo teško vrijeme pružili su neprocjenjivu pomoć društvu katoliči iz Amerike, Engleske,

Švicarske, Kanade, Australije i otoka Maite. Francuzi, Belijsanci i Holandci učinili su mnogo za misijska sjemeništa u svojim kolonijama. Društvo je u posljednje doba osnovalo pokrajinsko sjemenište za uzgoj urođeničkog svećenstva u afričkoj Nigeriji, te kolegij sv. Petra u Rimu, gdje urođeniči mogu steti u filozofski (muđrosvorni) i teološku (bogoslovski) naobrazbu

VELIKI BROJ SVEĆENIČKIH ZVANJA

U Gornjoj Savoji imade jedno malo selo od kojih 900 stanovnika, koji su na glasu sa svoje božanstvo. Biskup iz Annecy-a, koji je nedavno zaredio jednog župljana iz tog selo za svećenika, izjavio je, da iz tog selo ima živih 24 svećenika, 35 redovnika i 10 bogoslova. Tu dakako nisu ubrojeni oni, koji su već umrli.

U BETLEHEMU

je prva put iz sto godina služio sv. Misu jedan rođeni Arapin, apostolski administrator Vincenc Gelađ.

ZA OBNOVU

benediktinske opatije

u Emausu, koja je bila teško otezena u posljednjem ratu, darovalo je Šef opere Narodnog kazališta u Pragu, prot. Vaclav Talich deset tisuća čeških kruna.

NA KATOLICKO SVEUCILISTE

u Lublinu (Poljska) upisalo se je ovog skolskog godine oko tisuću slušača.

PASIONSKIE IGRE U OBERAMMERGAU

G. Kako doznačeno, g. 1948. obnoviće će se u Oberammergau glasovita pasionskie igre, koje se već 14 godina nisu izvodile zbog nepovoljnog prilika.

Mnogi glumci treba da iznova rade i uče, jer se u tom mjestu od 2600 stanovnika 150 muševa nije vratio kući,

a bilo je među njima i glumaca.

DJELATNOST ZENSKOG KATOLICKOG DRUŠTVA U IRSKU

Francuska katolička štampa donosi vijest o djelatnosti Zenskog katoličkog društva u Irsku. God. 1945. odlučio je nekoliko mladih katoličkih žen u Bagdadu osnovati društvo, kome bi bila glavna svrha pomagati siromašne katolike zemljama.

NAJSTARIJI OLČMUČKI SVEĆENIK

Najstariji svećenik prostrane olčmudske nadbiskupije je Msgr Ferdinand Cernik, začasni kanonik i gimnazijalski ravnatelj u miru. Rodom je iz Bjelovara. Navršio 85. godinu. Zdrav je i život mu je ispunjen neumornim radom. Cijeli ga biskupija poštuje i voli.

CRKVA SV. PETRA U RIMU

U najglasovitijoj crkvi kršćanskog svijeta, u crkvi sv. Petra u Rimu, imade se obaviti obnova velikim drvenim vratima, geje je zub vremena stao pokazati.

sv. Osservatore Romano raspisao je natječaj za nova vrata, koja imadu biti od mjeđi.

U uvjetima je izražena želja, da se u bronci na vratima izrade

glavne zgrade iz života Kristove crkve,

i u portreti (slike) najglasovitijih papa.

Prva nagrada natječaja iznosi 1 milijun lira. Natjecati se mogu umjetnici iz cijelog svijeta.

OBJETNICA SMRTI KARDINALA MERCIERA

Ove se godine navršilo 20 godina, što je na klinici u Bruxel-

les umro glasoviti belgijski kardinal Mercier. Tom je zgodom časopis Catoliche izdao poseban svezak, posvećen pokojnom kardinalu. Pisac P. R. Kothen daje tu sliku velikog biskupa, te objavljava njegovo nastojanje za sjedinjenjem Engleza s katoličkom Crkvom. Pokojni je kardinal vodio ozbiljne razgovore s anglikanicima u Malinesu. A kako su anglikanci bili zagađeni; za njega i njegove ideje, vidje se po tome, što je poznati Lord Halifax došao iz Londona, da na klinici pozdravi bolesnog kardinala i da mu kaže posljednji Zbogom.

STATISTIKA KATOLICKE CRKVE

Broj svih katolika na svijetu iznosi 415 milijuna. Na čelu svima je rimski papa. U njega stoji kardinalski zbor, koji broji sada 62 člana. Papa imade diplomatske veze sa 40 država. Pošljednje godine osnovano su 44 novi biskupici, 12 biskupija podignuto na čest nadbiskupije.

VIJESKI PRIJELAZ U ENGLESKOJ

U Engleskoj prelazi »odjedinstvo preko 10.000 članova anglikanske crkve u katoličku. Među njima i pojedini pastori. Za posljednjih 30 godina prešlo je 500 anglikanskih pastora u krilo katoličke Crkve.

PORAST KATOLIKA U AFRICI

Preme posljednjim vijestima iz novina opaža se napredak misijske djelatnosti, kao i porast katolika u Africi. Tanzanika broji već 599.377 katolika, 500 evropskih svećenika, 403 evropske sestre. Od god. 1939. porastao je tamo broj katolika za 170.000. Uganda broji danas 86.000 katolika, što čini 22 posto svega punstava, 316 evropskih i 114 afričkih svećenika. Kenija broji 247.903 katolika. Zlatno područje ima 25.000 katolika, 155 evropskih i 8 afričkih svećenika. Sera Leone broji 7.800 katolika, 27 svećenika i 29 mlađinskih sestara.

CENSTOHOVA

Ovo staro i slavno polje prošenja nema same veličinu avio povijseno značenje, nego je važno kulturno i duhovno središte poljskih katolika i današnje Tom se godom okupilo u Censtohovu viši stotina hiljada pozočnih Poljaka. Na Maiu Gospu smali u ovduje svoje zborovanje katolički novinar i publicisti. Na isti dan bilo je u Censtohovu zborovanje i poljice »Caritas«. Tako grad katalička Poljska do nogu svoje Kraljeve svoj novi vjenski i kulturni život možeči blagoslov Svetog Bogorodice.

NOVI POLJSKI ROMAN

Ako je povijest »ubiteljica života«, onda i historički roman istinskim crtanjem velikih historičkih događaja odgođeno mora djelovati i na savremenim život naroda. Kako mogu romanopisci djelovati na ož-

goj narodu, to svjedoči veliki posac H. Sendechez, koji je svojom histom romaničnom odgajao pokolenje poljskih naroda, koja su od tada erila herojsku ljubav prema svojoj domovini. Ovakav veliki romanopisac je i poljska spisateljica Sifija Kosak-Szczuka. Ona je napisala roman, kom je nadlov »Bezezbrane«, što znači: »Bez oružja«. Svrha je romanu pokazati, kolj put vodi: čovječanstvu k pravoj sreći. U ovom romanu luhava spisateljica razdoblje crkvene povijesti, na početku 13. st., kada je nesrećni kraljčić u vođstvu sv. Franje i sv. Kataline u sv. Floriju, kralju grb, što mu uzalud kuhali kraljčiće crkvenim.

DRUŠTVO SV. VOJVODA

U Slovačkoj postoji odvina književno »Društvo sv. Vojvoda«. Na čelu mu je košički biskup J. J. Černý. Društvo broji danas 182.000 članova. Svoju djelatnost ne ograničava samo na domovinu, nego je prodriži i u inozemstvo, poslužuju slovačke manjine u Mađarskoj, Rumunjskoj, Jugoslaviji i Americi. U posljednje doba porazili su njih 175.000 Kč. Ostali loga došle su slovačkim knjižnicama u Češkoj knjiga u vrijednosti od 100.000 Kč. Društvo pomaze škole, siromašne učenike i pojedince.

DUHOVNA ZVANJA U JEDNOJ OPĆINI

U nitračkom biskupiju postoji malo općina Chynorany u kataru. Toljani, koja je dala crkvi u posljednje doba 88 duhovnih zvanja. Od tega broja ima 8 svećenika, koji su sv. živi, 6 mlađih redovnika, 44 običnih redovnika i 14 rimotoma Društva Božje riječi.

HODOČASCE U RIMU

Poznato je, da se u vrijeme rata nije moglo petovati, još manje hodobasti u inozemstvu. Slovački katolici upriličile izmene u mnoštvu ravnih i više poratnih godina prvo hodobasti u Rim. Bilo je to prigodom kanonizacije sv. Katarine Labouré dne 27. srpnja 1947. Hodobaste je vodio dr. Ambros Lazik. U hodobastu je sudjelovalo 165 osoba.

SVETA VERONIKA. Malo je poznato, da je začinjena fotografija sveta Veronika, glasovita zbog velikog svoga milosrđa. Poljski fotograf imali su u srpnju godine 1947. svoj državni kongres, pa su tom zgodom priredili akademiju u čast sv. Veroniki, kao svojoj vlastitici.

SVICARSKI KALVINI O ISUSOVIMA

CIMA. Prema 5 članaku Švicarske Ustave zabranjen je u zemlji isusovski red. no novije Švicarski borbni protiv toga članaka. Kalvinski teolog Karl Barth izjavio je: »Bilo bih veselo, kad bi se čoknuo članak 5 protiv Isusovaca. Evanđeljska crkva nije tražila, da taj članak bude u Ustavu ni god 1848. ni god 1874. pa nema nikakova interesa, da članak u Ustavu ostane.«

BROJ MISIONARA U NEKIH ZEMALJAMA

Iz Svicareske je oputovalo god. 1946. u misije 58 svećenika, 10 braće, 11 sestara, ukupno 79 osoba u jednoj godini. Iz Irsko je oputovalo u istoj godini 387 misionara, i to 228 svećenika, 44 braće i 115 sestara.

F. LAVOSLAV RUBELLI

Dne 26. XII. 1947. umro je Lavoslav Rubelli u Puli. Sturmfeat, umirovljeni župnik u Kuzmincu.

Rodeo je 4. VIII. 1949. u Senju Gimnaziju je položio u Senju i na Rijeci. Zareden je za svećenika dne 29. VI. 1953. Bio je svećenik senjelski biskupije, te je službovao u Brinju i Lipicama. God 1912. je prešao u zagrebačku nadbiskupiju, i postao župnikom u Radini, s zatim u Kuzmincu, gdje je ostao sve do 1932. Tada je umirovljen, ali je dalje živio u Kuzmincu. Kao umirovljenik veoma je mnogo pomagao u pastvi tamošnjim župnikom.

Umro je 26. XII. 1947. u Varaždinu, te je dne 29. XII. 1947. sahranjen na važačinskom groblju.